

CONSELL INSULAR
DE MENORCA

PLE

Caràcter: extraordinari

Data: 17/01/2019

Hora: de 18:00 a 18:24

Lloc: Seu del Consell Insular - Sala de Plens

HI ASSISTEIXEN:

Sra. Susana Irene Mora Humbert, presidenta (Grup Socialista)
Sra. Maite Salord Ripoll, consellera (Grup Més per Menorca)
Sra. Cristina Gómez Estévez, consellera (Grup PODEMos)
Sr. Miquel Àngel Maria Ballester, conseller (Grup Més per Menorca)
Sr. Miquel Nicolau Preto Fernández, conseller (Grup Més per Menorca)
Sr. Miquel Company Pons, conseller (Grup Socialista)
Sra Maria Cabrisas Pons, consellera (Grup Socialista)
Sr. Aram Ortega Adzerías, conseller (Grup PODEMos)
Sr. Santiago Tadeo Florit, conseller (Grup Popular)
Sra. Pilar Pons Faner, consellera (Grup Popular)
Sra. María Salomé Cabrera Roselló, consellera (Grup Popular)
Sr. Adolfo Vilafranca Florit, conseller (Grup Popular)

Sr. Guillem Simó Bordoy, interventor
Sra. Rosa Salord Olè, secretària interina

S'HAN EXCUSAT DE NO ASSISTIR-HI:

Sra. Aurora Herráiz Águila, consellera (Grup Popular)

ORDRE DEL DIA:

Punt únic. Discurs institucional de la presidenta del Consell Insular de Menorca

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ I ACORDS:

**PUNT ÚNIC. DISCURS INSTITUCIONAL DE LA PRESIDENTA DEL CONSELL
INSULAR DE MENORCA**

La presidenta, senyora Susana Irene Mora Humbert, pronuncia el discurs institucional del dia de Sant Antoni, patró de la nostra illa i Diada del Poble de Menorca.

CONSELL INSULAR DE MENORCA

Senyores batllesses i senyors batles, diputades i diputats, senadora, senyores i senyors,

Siguin benvingudes i benvinguts a l'acte institucional en què commemoram la Diada del Poble de Menorca en el dia de Sant Antoni, patró de la nostra illa.

La celebració de Sant Antoni és d'una llarga i arrelada tradició arreu de Menorca i, d'una manera ben remarcable, a Ciutadella, on la festa cívica i religiosa es viu amb una intensitat especial.

I, d'ençà que l'any 1981 el Consell Insular va declarar el dia 17 de gener Diada del Poble de Menorca, Sant Antoni ha passat a ser també una fita ben assenyalada en el calendari polític i institucional.

Sol ser un moment propici per a la reflexió col·lectiva: per recordar d'on venim, per qüestionar allà on som i per debatre cap on hem d'enfilar el rumb del nostre futur.

Sant Antoni és, sens dubte, una fita de gran valor simbòlic, un moment en què guanya un sentit especial la convidada pública, esperançada a mirar amb confiança i seny cap endavant.

Les expressions de voluntat de diàleg i d'acord moltes vegades les solem encomanar a la gran càrrega de simbolisme cívic i religiós que té la festa de Sant Antoni. Ho hauríem de fer sempre des del màxim respecte als seus significats.

Les trobades i els balls populars i les foganyes i torrades que ens convoquen arreu són expressions ben sinceres d'un poble que sap fer festa. Així com les celebracions religioses són clares manifestacions de l'espiritualitat del poble de Menorca.

La solemne processó i la missa de Sant Antoni a la Catedral —d'una manera especial— en són mostres ben emotives per part de la gernació de creients que s'hi congreguen, així com de respecte per la tradició compartida per part de les moltes persones que s'hi afegeixen des de l'exemplaritat laica del civisme.

El comportament polític ha de saber estar a l'altura de tot allò que any rere any ens demostren les ciutadanes i els ciutadans de Menorca per Sant Antoni.

La política és l'únic instrument legítim que tenim per avançar cap a la prosperitat de totes i de tots. Hem de voler fer arribar el benestar a tothom, sense exclusions. I de manera ben especial a qui passa més dificultats.

Hem de recuperar la confiança de totes i de tots des de la sinceritat exemplar de les accions i de les paraules de totes i de tots.

Hem de recuperar el valor de la confiança com a eina per construir una societat millor per a les nostres filles i per als nostres fills.

Hem de consolidar els nostres drets. Ho hem de fer amb perseverança i amb tenacitat, pedra a pedra, amb la consistència de la paret seca.

CONSELL INSULAR DE MENORCA

Som la tercera dona que presideix el Consell Insular de Menorca. Les dones tenim un paper cada vegada més principal en la societat, però no sempre ha estat així. I encara no hi som prou presents, ni fer-hi prop.

Menorca no seria com és sense la feina sacrificada de tantes dones oblidades i silenciades, avui i al llarg de la història. Per açò enguany hem volgut donar als actes de Sant Antoni una certa mirada des dels ulls d'una dona anònima, d'una de les tantes dones anònimes (sempre massa anònimes, inconegudes) que han tingut i tenen papers transcendents en la nostra societat.

El paisatge tan ben esquitxat de vida que vivim cada dia i que tant ens enorgulleix no seria el que és sense la feina callada de tantes madones, com li han donat forma amb la seva vida sacrificada de mares, mestresses de casa, moltes vegades treballadores assalariades a ca d'altri i sempre pageses.

No podríem entendre avui ni el turisme ni la feina de les fàbriques ni els tallers, de les oficines i els comerços, de les escoles o dels hospitals sense la presència imprescindible (i tantes vegades el lideratge efectiu) de les dones.

Ha estat una lluita de molt de temps. Una lluita que encara troba els grups de pitjors salaris, de les dificultats tantes vegades insalvables per a la conciliació, de la incomprensió i de la prepotència (quan no és de la repugnant violència) mascla.

En la dialèctica dels mèrits, les dones lluitam massa vegades (encara) amb eines i, fins i tot, amb regles diferents. Hem de superar les desigualtats d'una vegada per totes. La igualtat ha d'empeltar totes les actituds, els comportaments de totes i de tots.

I, a més de consolidar drets, hem d'aixecar nous drets amb la perseverança i precisió d'un paredador.

Hem de construir noves oportunitats perquè Menorca sigui la pàtria del coneixement, perquè cap jove no hagi de partir mai més a trobar feina a un altre indret per manca d'oportunitats, per un excés de capacitat.

No ens podem permetre el luxe de perdre el millor del nostre futur, els nostres joves i les nostres joves més ben preparats i preparades.

En aquesta feina, ens hi hem de convocar tots i totes a l'una: les institucions, els empresaris i les empresàries, les forces sindicals, els mestres i les mestresses... En definitiva, la societat civil que tots vostès que són avui aquí tan dignament representen.

Vivim en una societat complexa i plural, on cadascú s'expressa i viu com considera. Des del respecte, sempre, a qui pensa d'una manera diferent.

Les ciutadanes i els ciutadans de Menorca hem demostrat que sabem viure i conviure. Hem demostrat que som capaços i capaces de modular les nostres

CONSELL INSULAR DE MENORCA

ambicions i creences en benefici de la cohesió social i del respecte a la diferència.

La manifestació cívica de les aspiracions de prosperitat i de benestar sempre ha tingut en consideració (a Menorca) els anhels distints d'altres ciutadanes i ciutadans. Així s'ha expressat sempre —des de la pluralitat— la societat menorquina.

N'hem de recuperar l'exemple per a la política. Des de la convicció que el camí de l'acord només pot avançar quan es basteix sobre la renúncia generosa per part de tothom.

Hem de saber compartir la generositat de la renúncia.

La discrepància política —natural i legítima— no hauria de ser mai un obstacle insalvable a l'hora de definir el camí cap al futur, cap al benestar dels nostres hereus i les nostres hereves generacionals.

No hem de voler mai una política que provoqui enderrossalls, ni una política que aixequi enderrossalls. No hem de capficar-nos mai en la política de fer i de desfer.

Hem de treballar amb dedicació en l'edificació sòlida i perdurable d'una societat que faci de l'equitat i de la justícia els fonaments de la cohesió social, que obri sempre portells a la cultura i el benestar, a la prosperitat i als nous coneixements. Que construeixi saltadorssocials perquè els més desvalguts per la fortuna tenguin les mateixes oportunitats de prosperar.

Treballar per a la igualtat no és tractar els diferents per igual, sinó equiparar les seves oportunitats des de l'equitat.

La diversitat viu la normalitat serena de les places i els carrers de la nostra illa. I és que respectar-nos és respectar el que pensa diferent. Entendre la diferència és la millor manera d'entendre'ns a nosaltres mateixos. La tolerància és el ciment que enforteix la nostra convivència.

Els únics murs que s'han d'aixecar a Menorca han de ser contra la intransigència i el fanatisme. I no hi ha cap antídote tan eficaç contra la intolerància que l'educació, una educació (i una formació, també) que necessitam i volem plena i equitativa, perdurable.

Ha de recórrer totes les etapes, des del primer moment de la vida fins a la plenitud de la gent gran. I encara necessitam fer una empena més a l'etapa més primerenca, tan important, és a dir, la que va des de la naixença fins als tres anys.

Hem de saber sacrificar —totes i tots— una part de les conviccions pròpies en benefici d'una prosperitat compartida per part de tothom, sense exclusions.

Açò no ha de ser entès mai com un acte de feblesa, ben al contrari. La generositat només és possible a partir de la solidesa de les pròpies conviccions. Només des de la ferma en les idees es pot entendre el valor superior de l'acord perdurable, del consens sobre el qual aixecar el futur.

CONSELL INSULAR DE MENORCA

Tenim molts reptes com a societat. Hem d'obrir-nos al món tan canviant del segle xxisense perdre el peu del millor de la nostra tradició, de la llengua i de la cultura que ens va llegar la conquesta catalana que avui commemoram.

Hem de preservar la nostra identitat sense tancar les finestres als nous oratges que bufen al món.

I hem de ser sempre del tot exigents amb qui —sigui qui sigui— ens nega o ens regateja els drets i els recursos necessaris —en retorn dels nostres esforços col·lectius—, així com l'accés a les suficients i legítimes oportunitats i serveis.

Necessitam un bon règim especial que doni alè a les nostres empreses, que permeti competir en igualtat de condicions als nostres productes i a les nostres matèries primeres. Hem d'arribar a poder veure la condició insular com una oportunitat de distinció i no com una llosa per a la competitivitat i el desenvolupament.

Hem de bastir un pont virtual per on puguin transitar sense peatges la cultura i el coneixement. D'anada i de tornada. Un pont d'intel·ligència que faci possibles les indústries del futur, que s'hi fonamenten a partir de la creació i de la investigació.

I necessitam garantir una connectivitat suficient durant tot l'any, regular, eficient, accessible i puntual. Amb les altres illes Balears, amb la Península i amb les principals ciutats continentals.

Hem avançat (i tant que sí!) amb el descompte del 75 %, però hem de trobar la millor manera perquè l'important esforç públic que significa tengui una correspondència justa en les tarifes.

No hem de callar mai a l'hora de reclamar el que en justícia ens correspon. No hem de defallir mai en la reivindicació d'allò que legítimament ens pertoca. Fins a aconseguir la Menorca que mereixem les menorquines i els menorquins.

On, quan i davant qui sigui, la nostra ha de ser una veu responsable i serena, educada i ferma. Però ha de ser també una veu sempre clara i contundent, sempre en defensa dels valors de Menorca i els interessos de les menorquines i dels menorquins.

I ho hem de saber fer des de la suma de tots els esforços i de totes les aspiracions. Tots i totes a l'una. Amb respecte i confiança, com ens ensenyen cada any, tal dia com avui, per Sant Antoni des de fa tants d'anys les ciutadanes i els ciutadans de Menorca, amb el seu exemple de civisme.

Menorca sempre ha estat i serà lleial en la vindicació, però també ha estat i serà sempre exigent. Des de la legitimitat i des de la més ferma convicció.

La lleialtat és antagonista de la submissió. És la mostra de respecte de qui és i se sent respectat. Menorca és i serà lleial perquè se sent respectada. I així continuarà sent en el futur. N'estic convençuda.

CONSELL INSULAR DE MENORCA

La nostra és una societat madura, assenyada i plena d'empenta. Ni es mereixia ni es mereix quedar mai més a les fosques, sense llum. Que l'enorme civisme demostrat per les menorquines i els menorquins durant aquells tres fatídics dies no enganyi ningú. La societat de l'illa no tolerarà ni una sola apagada més. Les causes van ser naturals: el maleïtcap de fibló. Però en tota societat que es vol moderna, la capacitat de previsió ha de saber superar els tràngols de qualsevol contingència, per més dura i poc previsible que sigui. Mai més. No ser culpables no ens eximeix de ser-ne responsables. I la responsabilitat ens obliga, ara més que mai, a la màxima exigència. Mai més.

Però l'energia no és només un gran problema de present. És, amb l'aigua, un dels grans reptes que exigeixen el més ampli consens social i la més compromesa i decidida acció política.

Som reserva de biosfera i n'estem orgullosos. Hem de trobar resposta a les necessitats energètiques de futur en l'equilibri, massa vegades inestable, entre el creixement econòmic i la preservació del territori i del paisatge.

El camí del creixement només pot passar per les energies renovables. I no basta aquí amb ser responsables. També hem de ser corresponsables.

Hem de continuar avançant cap al creixement per la nostra pròpia via. Amb decisió. Sense renunciar mai al camí fet fins ara. Sense fer cas als cants de les sirenes interessades del desenvolupisme al galop. Sense voler viure a crèdit de les futures generacions. Sense fer brandades innecessàries amb el timó.

Així com hem de garantir sempre el benestar de les persones majors, que ens han llegat la Menorca plena, polida i efervescent on vivim, hem de saber llaurar el futur de manera que els nostres fills i nets rebin una illa caramellada d'oportunitats en un entorn social i paisatgístic com el que vivim cada dia. Per una avidesa injustificable, no els podem deixar una Menorca esbravada.

Hem de cercar nous equilibris amb l'objectiu fixat en l'excel·lència i en la seguretat. La nostra oferta turística ha de ser plural i variada, però sempre des de la màxima qualitat. Amb més i millors serveis i més diversos. Sempre des del més gran respecte al treball ben fet i remunerat d'una manera justa. Els guanys han d'arribar (de manera suficient, digna i estable) a tots els protagonistes i a totes les protagonistes. Des de les persones que preserven el confort del turisme en els establiments fins a les que l'atenen arreu. Des de qui planifica i dirigeix a qui ens proveeix de les millors matèries primeres de la mar i del camp. La gent de la pagesia que, endemés (no ho oblidem mai), ens ha llegat i ens preserva el paisatge.

Commemoram avui els 731 anys de la conquesta de Menorca per Alfons el Liberal.

Els vaixells del rei Alfons ens van dur la llengua i la cultura que ens identifica, les eines amb què ens compremem, ens entenem i ens explicam. Som qui som i som com som: diversos, plurals i amb la mirada i les portes obertes al món.

CONSELL INSULAR
DE MENORCA

D'aquí a una estona tindrà lloc al Teatre Principal el concert de Sant Antoni, que enguany vol retre un reconeixement públic a Traginada, el grup de música que, just quan el Consell naixia, va posar ritme i veu a les enormes ganes que llavors tenia Menorca de ser ella mateixa i d'explicar-se amb les seves pròpies paraules, amb les arrels en la tradició més ben entesa i amb una mirada del tot contemporània i cosmopolita. Així com voldríem Menorca avui i sempre.

Els polítics solem esquitxar els nostres discursos amb la veu de qualche poeta. Permetin que acabi enguany amb les belles paraules d'un poeta anònim i popular, que, amb una al·legoria d'una bellesa i una senzillesa enormes, va saber expressar la meravella de la vida, l'encontre prodigiós de la natura i el treball ben fet, tot allò a què hauríem d'aspirar sempre.

De ben segur que els mateixos mots ressonaran d'aquí a una estona al Principal, dits per unes veus molt més afinades que no la meva.

Fan així:

Es brins se tornen espigues,

ses espigues donen gra,

es gra se torna farina

i sa farina, bon pa.

Molt bon Sant Antoni tenguin. I molts anys a tots els Antonis i a totes les Antònies.

La presidenta aixeca la sessió, de la qual, com a secretària interina, estenc aquesta acta.

La secretària interina

Vist i plau,
La presidenta